

Koranens relation till månaden Ramadan

Av Allahs visdom, barmhärtighet och mildhet mot Sina tjänare är att Han har berett för dem tider för lydnad, då deras bröst vidgas för att göra goda gärningar, ta vara på tiden och Han har lovat dem riklig belöning för detta: **{Och din Herre skapar vad Han vill och väljer}** (al-Qasas: 68).

Så Han valde bland människorna Muhammad, må Allahs frid och välsignelser vara över honom; och bland platserna Mecka och Medina, som Allah har hedrat; och bland dagarna offerdagen; och bland nätterna Laylat al-Qadr, som är bättre än tusen månader; och bland månaderna Ramadan, i vilken Koranen sändes ned.

Allah lade i de troendes hjärtan en djup längtan efter denna ädla månad. När året går runt börjar dessa hjärtan slå snabbare inför dess ankomst och längtar efter att ta emot den, som man tar emot en älskad gäst som varit borta länge. Det är som om den troende har tyngts av bördor av synder och försummelse, och när månaden kommer kastar han av sig dessa bördor, står inför sin Herre, ångrar sig och ber om förlåtelse. Sedan vänder han sig till sitt hjärta för att putsa dess rost och avlägsna dess beläggning, tills det återvänder klart och lysande som en skinande lampa.

Imam Ahmad och an-Nasa'i berättade från Abu Hurayrah, må Allah vara nöjd med honom, att Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över

honom, brukade ge sina följeslagare glada nyheter och säga: "Ramadan har kommit till er, en välsignad månad. Allah har föreskrivit fastan för er. I den öppnas paradisdörrarna, helvetets dörrar stängs och djävlarerna kedjas fast. I den finns en natt som är bättre än tusen månader. Den som berövas dess godhet har verkligen blivit berövad."

Det är ingen hemlighet att det finns en stark koppling mellan den ädla månaden Ramadan och den stora Koranen. Ramadan är den månad som Allah, den Upphöjde, har gett företräde framför alla andra månader och utmärkt genom att låta det största av mirakel sändas ned i den. Ramadan har en särskild relation till Koranen, såsom Allah säger: **{Ramadan är månaden i vilken Koranen sändes ned}** (al-Baqarah: 185). Och Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, sade: "Ibrahim fick sina skrifter den första natten i Ramadan. Tawran sändes ned efter sex dagar av Ramadan. Evangeliet sändes ned efter tretton dagar av Ramadan. Och Koranen sändes ned efter tjugofyra dagar av Ramadan." (Återgiven av Ahmad)

Ramadan bevittnade alltså denna unika nedkomst av Allahs bok, och från den dagen knöts Koranen till Ramadan, och Ramadan blev Koranens månad.

I denna ädla månad samlas de största formerna av dyrkan. Och bland de mest särskilda dyrkanshandlingarna i Ramadan är de som rör den stora Koranen: recitation, eftertanke, studium och nattbön. Hur skulle det inte vara så, när det är Koranens månad, i vilken dess nedkomst började? Allah säger: **{Ramadan är månaden i vilken Koranen sändes ned som vägledning för människorna och klara bevis för vägledning och urskiljning}** (al-Baqarah: 185). Och Han säger: **{Vi sände ned den under Laylat al-Qadr}** (al-Qadr: 1). Och Han säger: **{Vi sände ned den under en välsignad natt}** (ad-Dukhan: 3). Ramadan är alltså den månad som mest är knuten till Koranen.

Det är som om Allah, den Upphöjde, föreskrev fastan i denna månad som tacksamhet för att Han sände ned den ädla Koranen. Fastan är en av de ädlaste dyrkanshandlingarna, genom vilken den troende stiger med sin själ till de högsta himlarna — som om det vore hans egen mi'raj — för att ta emot Koranen på ett sätt som skiljer sig från alla andra tider. Därför finner vi att de fastande upplever i studiet av Koranen under Ramadan något de inte finner under andra tider.

Ramadan är en stor säsong för att korrigera och stärka relationen med Koranen. Det är en månad av godhet och välsignelser, där Allah

mångdubblar goda gärningar, välsignar tiden och handlingarna, kedjar fast djävlar, öppnar paradisdörrarna och stänger helvetets dörrar. I hadithen säger Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom: "Fastan och Koranen kommer att föra fram sin förbön för tjänaren på Domedagen. Fastan säger: 'O Herre, jag hindrade honom från mat och begär under dagen, så låt mig få föra fram min förbön för honom.' Och Koranen säger: 'Jag hindrade honom från sömn under natten, så låt mig få föra fram min förbön för honom.'" (Återgiven av Ahmad)

När man reflekterar över hemligheten bakom relationen mellan Ramadan och Koranen, blir det tydligt att fastan renar den mänskliga själen och gör den redo att ta emot Koranen. Under fastans dagar är själen lugn och stilla på grund av att man lämnar överflödigt ätande. Och bland det som mest hjälper till att förstå och begrunda Koranen är att minska överflöd — överflöd av mat och dryck, överflöd av sexualitet, överflöd av socialt umgänge, överflöd av blickar, överflöd av lyssnande, överflöd av tal, överflöd av sömn, överflöd av nattvak, överflöd av surfande på sidor och nätverk. Ju mer dessa hinder minskar, desto mer faller slöjorna mellan hjärtat och Koranen. Därför är Ramadan — då alla dessa överflöd minskar — Koranens månad.

Det är känt att den ädla Koranen har en mäktig påverkan på hjärtan, såsom Allah säger: **{Allah har sänt ned den bästa av berättelser, en bok i parvisa liknelser. De som fruktar sin Herre darrar i huden av den, sedan mjuknar deras hud och deras hjärtan inför Allahs åminnelse. Detta är Allahs vägledning, med vilken Han vägleder den Han vill. Och den som Allah låter gå vilse — för honom finns ingen vägledare.}** (az-Zumar: 23)

Detta innebär att vi inte kan nå det vi strävar efter utan Koranen. Den största och viktigaste tiden att dra nytta av Koranen är Ramadan — dess särskilda säsong. Därför bör den troende ha Koranen närvarande varje dag: i sin bön, utanför bönen, i studiet av dess suror och verser, och i lyssnandet till den i tarawih och tahajjud. Och man bör inte göra sitt mål hur många gånger man avslutar Koranen denna månad, utan hur många gånger hjärtat påverkades, ögonen tårades, handlingarna förbättrades och beteendet rättades. Detta kräver en lugn recitation med tajwid och eftertanke, och att man använder sitt förstånd för att förstå de verser man läser, som vägleder oss till rätt väg.

Och när det står klart att Ramadan är fastans och Koranens månad tillsammans, betyder det inte att recitation och eftertanke endast ska vara i Ramadan — utan att motivationen att läsa och begrunda Koranen ökar och stärks i denna välsignade månad.

Och om den muslimske frågar om muslimernas förhållande till Koranen i allmänhet, och i Ramadan i synnerhet, skulle han finna varierande tillstånd — men i det stora hela avslöjar de en form av övergivande och avståndstagande som inte passar Koranens ställning i umman och dess plats i de troendes hjärtan. Och om man jämför muslimernas tillstånd idag med de rättfärdiga salafs tillstånd, finner man en stor skillnad och ett enormt avstånd, som avslöjar hemligheten bakom vår tillbakagång, vår svaghet och hur nationerna kastar sig över oss — som följd av detta övergivande och avståndstagande. Samtidigt visar det oss den säkra vägen ut ur dessa mörka prövningar.

I hadithen från 'Ali, må Allah vara nöjd med honom, sägs: "Sannerligen kommer det att bli en prövning!" Jag sade: "Vad är vägen ut ur den, o Allahs Sändebud?" Han sade: "Allahs välsignade bok. I den finns nyheterna om dem före er, och informationen om det som kommer efter er, och domen mellan er. Den är avgörande, inte lek. Den som överger den av tyranner, kommer Allah att krossa. Den som söker vägledning i något annat än den, kommer Allah att låta gå vilse. Den är Allahs fasta rep, Hans klara ljus, den visa påminnelsen, den raka vägen. Begären avviker inte med den, tungor blandas inte ihop med den, åsikter splittras inte med den. Lärda blir aldrig mätta av den, de gudfruktiga tröttnar inte på den, den blir inte utsliten av upprepad recitation, och dess underverk tar aldrig slut. Det var den som jinnerna, när de hörde den, sade om: *{Vi har hört en underbar Koran}* (al-Jinn: 1). Den som lär dess kunskap går före, den som talar enligt den talar sanning, den som dömer med den dömer rättvist, den som handlar enligt den belönas, och den som kallar till den leds till en rak väg." (Återgiven av at-Tirmidhi och ad-Darimi)

Profetens, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, vägledning i Ramadan var att förlänga recitationen i nattbönen mer än annars. Imam Ahmad berättar från Hudhayfah, må Allah vara nöjd med honom, som sade:

"Jag kom till Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, en natt i Ramadan, och han stod och bad. När han sade takbir sade han: *Allah är störst, ägaren av herraväldet, makten, storheten och majestätet.* Sedan reciterade han al-Baqarah, sedan an-Nisa', sedan Al 'Imran. Han passerade inte en enda vers om fruktan utan att stanna vid den. Sedan böjde han sig och sade: *Prisad vare min Herre, den Mäktige* — lika länge som han stod. Sedan reste han sig och sade: *Allah hör den som prisar Honom. Vår Herre, åt Dig är lovet* — lika länge som han stod. Sedan föll han ned i sujud och sade: *Prisad vare min Herre, den Högste* — lika länge som han stod. Sedan reste han sig och sade: *Herre, förlåt mig* — lika länge

som han stod. Sedan föll han ned igen och sade: *Prisad vare min Herre, den Högste* — lika länge som han stod. Sedan reste han sig och stod. Han bad inte mer än två rak'at tills Bilal kom och meddelade honom att det var dags för bönen." (Återgiven av Ahmad)

I hadithen från Ibn 'Abbas, må Allah vara nöjd med dem båda, sägs: "Profeten, må Allahs frid och välsignelser vara över honom, var den mest generöse av människor, och han var som mest generös i Ramadan när Jibril mötte honom och studerade Koranen med honom. Jibril mötte honom varje natt i Ramadan och studerade Koranen med honom."

Ibn Rajab sade: "Hadithen visar att det är rekommenderat att studera Koranen i Ramadan, att samlas för detta, och att presentera Koranen för den som är mer kunnig i den. Den visar också att det är rekommenderat att öka recitationen av Koranen i Ramadan."

Han sade också: "Hadithen från Ibn 'Abbas visar att studiet mellan honom och Jibril skedde på natten, vilket visar att det är rekommenderat att öka recitationen av Koranen i Ramadan på natten. För natten är en tid då distraktionerna upphör, tanken samlas, och hjärta och tunga förenas i eftertanke — såsom Allah säger: *{Sannerligen, nattens uppstigande är mer koncentrerat och mer rätt i tal}* (al-Muzzammil: 6)."

De rättfärdiga salaf följde Profetens vägledning och hade en förunderlig strävan i Koranens recitation i Ramadan. De sysslade inte med något annat under denna månad.

Bland de saker som särskilt knyter Ramadan till Koranen är tarawih-bönen. Denna bön består till största delen av Koranrecitation, och det är som om den föreskrevs för att människor skulle höra Allahs bok reciterad med tajwid och skönhet. Därför rekommenderas det att imamen avslutar en hel khatm i tarawih.

Bland fördelarna med tarawih är att höra Koranen från skickliga recitatörer med vackra röster, som genom sin recitation mjukar upp hjärtan, får huden att rysa och leder människor till att göra det Allah befallt och lämna det Han förbjudit.

Den troende samlar i Ramadan två sorters kamp mot sig själv: • en kamp på dagen genom fastan • och en kamp på natten genom nattbönen.

Den som lyckas förena dessa två och fullgör deras rättigheter och är tålmodig med dem, får sin belöning utan räkning: **{Endast de tålmodiga**

får sin belöning utan räkning} (az-Zumar: 10).

Allah beskrev fastemånaden med orden: **{Ett fåtal dagar}** (al-Baqarah: 184). Det är ett ögonblick i tiden som kräver ständig ansträngning, utan utrymme för onödiga kvällssamtal. Den som lyckas besegra sin själ under dessa få dagar, kommer att kunna besegra livets ögonblick — för detta liv är inget annat än förbigående stunder.

Ibn Rajab, må Allah förbarma sig över honom, sade: ”O du som slösat bort ditt liv i annat än lydnad, o du som försummat din månad — ja, ditt liv — och förlorat det, o du vars handelsvara är uppskjutande och försummelse — vilken dålig handelsvara! O du som gjort Koranen och Ramadan till dina motståndare — hur hoppas du på förbön från den du gjort till din fiende?”

Låt därför den troende i denna ädla månad vara angelägen om att förnya sin relation med den ädla Koranen — i recitation, memorering, eftertanke och handling. Låt honom utsätta sig för den Nåderikes gåvor i denna välsignade månad, och ta vara på dess dagar och nätter genom att läsa sin Herres bok, begrunda den och ta del av dess godhet. Den är den bästa bok som reciteras, den bästa vän som kan tas. Han bör uppmuntra sina barn att memorera och recitera den, och göra Ramadan till en möjlighet att rätta till relationen med Koranen — i hopp om dess förbön på Domedagen.

KORANEN & SUNNAH

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)